Laiko prigimtis

Kiekvienam dalykui yra savas metas, ir kiekvienam tikslui po dangumi savas metas: Mokytojo 3:1

Penkiaknygė

Ilgainiui Kainas aukojo Viešpačiui iš žemės derliaus. Pradžios 4:3

Bet savo sandorą sudarysiu su Izaoku, kurį Sara tau pagimdys šiuo laiku kitais metais.“ Pradžios 17:21

Ir jis tarė: „Aš tikrai sugrįšiu pas tave pagal mano gyvenimo laiką, ir štai tavo žmona Sara turės sūnų.“ Ir Sara tai išgirdo palapinės angoje, kuri buvo už jo. Abraomas ir Sara buvo seni ir žilos senatvės, ir Sarai nebebuvo įprasta moterims. Todėl Sara juokėsi savyje, sakydama: „Ar pasenusi turėsiu malonumų, kai ir mano viešpaties šeimininkas senas?“ Ir Viešpats tarė Abraomui: „Kodėl Sara juokėsi, sakydama: „Ar aš tikrai pagimdysiu vaiką, būdama sena? Ar kas nors Viešpačiui per sunku? Nustatytu laiku aš sugrįšiu pas tave pagal mano gyvenimo laiką, ir Sara turės sūnų.“ Pradžios 18:10-14

Sara pastojo ir pagimdė Abraomui sūnų jo senatvėje, nustatytu laiku, kurį Dievas jam buvo nurodęs. Pradžios 21:2

Vakare, tuo metu, kai moterys eina semti vandens, jis liepė savo kupranugariams atsiklaupti už miesto ribų prie vandens šulinio (Pradžios 24:11).

Ir jis tarė: „Štai, dar didelis dienos metas, dar ne laikas suvaryti galvijus. Pagirdykite avis ir eikite jas ganyti.“ Pradžios 29:7

Taip mano teisumas atsakys už mane ateityje, kai ateis mano atlyginimas prieš tave: kiekviena ožka, kuri nebus dėmėta ir marga, ir avis, kuri nebus ruda, bus laikoma pavogta pas mane.“ Pradžios 30:33

Karvių apsivaisinimo metu pakėliau akis ir sapne pamačiau: avinai, kurie šokinėjo ant galvijų, buvo dryžuoti, taškuoti ir keršti. Pradžios 31:10

Jai gimdant, štai jos įsčiose buvo dvyniai. Pradžios 38:27

Nuo to laiko, kai jis paskyrė jį savo namų ir viso, ką turėjo, prižiūrėtoju, Viešpats laimino egiptiečio namus dėl Juozapo, ir Viešpaties palaiminimas buvo ant visko, ką jis turėjo namuose ir laukuose. Pradžios 39:5

Jei nebūtume užsibuvę, tikrai būtume sugrįžę antrą kartą.“ Pradžios 43:10

Artėjant Izraelio mirties laikui, jis pasišaukė savo sūnų Juozapą ir tarė jam: „Jei radau malonę tavo akyse, padėk savo ranką po mano šlaunimi ir elkis su manimi maloningai ir teisingai. Prašau, nepalaidok manęs Egipte!“ Pradžios 47:29

Ilgainiui mirė Egipto karalius. Izraelitai dūsavo dėl vergijos ir šaukė, ir jų šauksmas dėl vergijos pasiekė Dievą. Išėjimo 2:23

Ir šį kartą faraonas užkietino savo širdį ir neišleido žmonių (Išėjimo 8:32).

Ir VIEŠPATS paskyrė laiką, sakydamas: „Rytoj VIEŠPATS įvykdys tai krašte. Šiuo metu siųsiu visas savo negandas ant tavo širdies, ant tavo tarnų ir ant tavo tautos, kad žinotum, jog nėra nė vieno panašaus į mane visoje žemėje. Štai rytoj apie šį laiką siųsiu labai smarkią krušą, kokios nebuvo Egipte nuo pat jo įkūrimo iki šiol.“ Faraonas pasišaukė Mozę ir Aaroną ir tarė jiems: „Šį kartą nusidėjau. VIEŠPATS yra teisus, o aš ir mano tauta esame nedori.“ Išėjimo 9:5, 14, 18, 27

Kai ateityje tavo sūnus tavęs paklaus: ‘Kas tai?’, tai jam atsakysi: ‘Galinga ranka Viešpats išvedė mus iš Egipto, iš vergijos namų. Kai faraonas vos norėjo mus išleisti, Viešpats nužudė visus pirmagimius Egipto žemėje, tiek žmonių pirmagimius, tiek gyvulių pirmagimius. Todėl aš aukoju Viešpačiui kiekvieną, kas atveria gimdą, vyriškos lyties, bet kiekvieną savo vaikų pirmagimį aš išperku.’ Išėjimo 13:14-15

Jei jis atsikels ir išeis ant savo lazdos, tas, kuris jį sumušė, bus nekaltas. Jis tik atlygins už sugaištą laiką ir pasirūpins, kad jautis būtų visiškai išgydytas. Bet jei jautis anksčiau badydavo ragu, ir tai buvo paliudyta jo savininkui, bet jis jo nelaikė, bet jis užmušė vyrą ar moterį, jautis bus užmėtytas akmenimis, o jo savininkas taip pat bus nubaustas mirtimi. Arba, jei žinoma, kad jautis anksčiau badydavo, bet savininkas jo nelaikė, jis tikrai sumokės jaučiu už jautį, o nugaišęs bus jo. Išėjimo 21:19,29,36

Švęsi Neraugintos duonos šventę: (valgysi neraugintą duoną septynias dienas, kaip tau įsakiau, Abibo mėnesio nustatytu laiku, nes tą mėnesį išėjai iš Egipto; ir niekas nepasirodys mano akivaizdoje tuščiomis rankomis.) Išėjimo 23:15

Švęsi Neraugintos duonos šventę. Septynias dienas valgysi neraugintą duoną, kaip tau įsakiau, Abibo mėnesio laiku, nes Abibo mėnesį išėjai iš Egipto. Šešias dienas dirbsi, o septintąją dieną ilsėsi. Arimo ir pjūties metu ilsėsi. Išėjimo 34:18,21

O drabužis, ar apmetmenys, ar ataudai, ar bet koks odinis daiktas, kurį išplausi, jei nuo jų praeis maras, bus išplautas antrą kartą ir bus švarus. Kunigų 13:58

Jei moteris kraujuoja ilgai po šeimyninio gimdymo arba jei kraujavimas tęsiasi ilgiau, tai visos jos nešvarumo dienos bus tokios pat, kaip ir šeimyninio gimdymo dienos: ji bus nešvari. Kunigų 15:25

Neimk žmonos jos seseriai, kad ją erzintum, atidengtum jos nuogumą šalia kitos, jai gyvai esant. Kunigų 18:18

Nepaisant levitų miestų ir jų valdomų miestų namų, levitai gali išpirkti bet kuriuo metu. Ir jis atsiskaitys su tuo, kuris jį pirko, nuo metų, kai jis jam buvo parduotas, iki jubiliejaus metų. Jo pardavimo kaina bus pagal metų skaičių, pagal samdinio laiką, kuris bus pas jį. Kunigų 25:32,50

Jūsų kūlimas tęsis iki vynuogių rinkimo, o vynuogių rinkimas – iki sėjos. Jūs valgysite duonos sočiai ir saugiai gyvensite savo žemėje. Kunigų 26:5

Ir kokia ta žemė – ar ji derlinga, ar liesa, ar joje yra medžių, ar ne? Būkite drąsūs ir atneškite tos žemės vaisių.“ Buvo pirmųjų vynuogių metas. Skaičių 13:20

Ir jie praneš šios šalies gyventojams, nes jie girdėjo, kad Tu, Viešpatie, esi tarp šios tautos, kad Tu, Viešpatie, esi apreikštas veidas į veidą, kad Tavo debesis stovi virš jų ir kad Tu eini pirma jų dieną debesies stulpe, o naktį ugnies stulpe. Skaičių 14:14

Kaip mūsų tėvai nuėjo į Egiptą, ir mes ten gyvenome ilgą laiką; ir egiptiečiai engė mus ir mūsų tėvus. Skaičių 20:15

Tuo metu aš jums įsakiau: 'Viešpats, jūsų Dievas, davė jums šią žemę paveldėti. Jūs, ginkluoti, pereisite priešais savo brolius, izraelitus, visi, kurie pasiruošę karui.' Tuo metu aš įsakiau Jozuei: 'Tavo akys matė visa, ką Viešpats, jūsų Dievas, padarė šiems dviem karaliams. Taip Viešpats padarys visoms karalystėms, per kurias eisi.'" Pakartoto Įstatymo 3:18, 21

Ir tuo metu VIEŠPATS man įsakė mokyti jus įstatų ir įsakymų, kad galėtumėte juos vykdyti krašte, į kurį einate paveldėti (Pakartoto Įstatymo 4:14).

Tuo metu Viešpats man tarė: „Išsikirsk dvi akmenines plokštes, panašias į pirmąsias, ir užlipk pas mane į kalną, ir pasidaryk medinę skrynią." Tuo metu Viešpats atskyrė Levio giminę nešti Viešpaties Sandoros skrynią, stovėti Viešpaties akivaizdoje, Jam tarnauti ir laiminti Jo vardu iki šios dienos. Aš pasilikau kalne, kaip ir pirmąjį kartą, keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų. Viešpats išklausė mane ir tą kartą, ir Viešpats nenorėjo tavęs sunaikinti." Pakartoto Įstatymo 10:1,8,10

Kai ilgai apgulsi miestą, kariaudamas su juo, kad jį užimtum, nenaikink jo medžių, kirviu juos pažeisdamas. Jų gali valgyti ir jų nenukirsk, nes lauko medis – žmogaus gyvybė, – kad panaudotum jį apgulčiai. Pakartoto Įstatymo 20:19

Istorija

„Apie vartų uždarymo laiką, sutemus, vyrai išėjo. Kur jie nuėjo, nežinau. Greitai vykitės juos, nes juos pasivysite." Jozuės 2:5

Tada Jozuė pasišaukė dvylika vyrų, kuriuos buvo paruošęs iš Izraelio vaikų, po vieną iš kiekvienos giminės. Ir Jozuė jiems tarė: „Eikite į Jordano vidurį priešais Viešpaties, jūsų Dievo, skrynią ir kiekvienas užsidėkite po akmenį ant peties pagal Izraelio vaikų giminių skaičių. Tai bus ženklas tarp jūsų, kai ateityje jūsų vaikai klaus savo tėvų: „Ką jums reiškia šie akmenys?" Tada jūs jiems atsakysite: „Jordano vandenys nuslūgo prieš Viešpaties Sandoros skrynią. Kai ji perėjo per Jordaną, Jordano vandenys nuslinko." Šie akmenys bus Izraelio vaikams kaip amžinas atminimas. Jozuės 4:4-7

Tuo metu VIEŠPATS tarė Jozuei: „Pasidaryk aštrius peilius ir antrą kartą apipjaustyk izraelitus." Jozuės 5:2

Septintą kartą, kunigams pūtus trimitus, Jozuė tarė žmonėms: „Šaukite, nes VIEŠPATS jums atidavo miestą!" Jozuės 6:16

Ajo karalius, tai pamatęs, skubiai atsikėlė anksti ryte, ir miesto vyrai išėjo prieš Izraelį kovoti su juo ir visais savo žmonėmis lygumos priekyje nustatytu laiku. Bet jis nežinojo, kad už miesto jam buvo surengta pasalą. Jozuės 8:14

Visus šiuos karalius ir jų žemes Jozuė užėmė vienu metu, nes Viešpats, Izraelio Dievas, kariavo už Izraelį. Jozuės 10:42

Viešpats tarė Jozuei: „Nebijok jų, nes rytoj apie šitą laiką atiduosiu juos visus nužudytus Izraeliui. Tu sudraskysi jų žirgus ir sudeginsi jų vežimus ugnimi." Tuo metu Jozuė sugrįžo, užėmė Hazorą ir

nužudė jo karalių kardu, nes Hazoras kadaise buvo visų tų karalysčių centras. Jozuė ilgai kariavo su visais tais karaliais. Tuo metu Jozuė atėjo ir išnaikino anakiečius iš Hebrono, Debyro, Anabo ir visų Judo kalnų bei visų Izraelio kalnų. Jozuė juos visiškai sunaikino kartu su jų miestais. Jozuės 11:6, 10, 18, 21

Todėl mes pasakėme, kad kai jie ateityje mums ar mūsų kartoms taip sakys, mes vėl sakysime: 'Štai Viešpaties aukuro, kurį mūsų tėvai padarė ne deginamosioms aukoms ir ne aukoms, atvaizdas, bet jis bus liudytojas tarp mūsų ir jūsų'. Jozuės 22:28

Praėjus daug laiko po to, kai Viešpats suteikė Izraeliui ramybę nuo visų aplinkinių priešų, Jozuė paseno ir sulaukė senatvės. Jozuės 23:1

Eikite ir šaukitės dievų, kuriuos išsirinkote; tegul jie jus išgelbsti jūsų sielvarto metu." Teisėjų 10:14

Ilgainiui amonitai kariavo su Izraeliu. Izraeliui gyvenant Hešbone ir jo miestuose, Aroere ir jo miestuose, ir visuose miestuose, esančiuose palei Arnono pakrantes, tris šimtus metų, kodėl per tą laiką jų neatgavote? Teisėjų 11:4,26

Bet jo žmona jam tarė: „Jei Viešpats būtų norėjęs mus nužudyti, jis nebūtų priėmęs iš mūsų deginamosios ir duonos aukos, nebūtų mums visų šių dalykų parodęs ir nebūtų mums tokių dalykų pasakęs kaip dabar." Teisėjų 13:23

Bet jo tėvas ir motina nežinojo, kad tai buvo Viešpaties valia, jog jis ieškojo progos prieš filistinus, nes tuo metu filistinai valdė Izraelį (Teisėjų 14:4).

Todėl, Onai pastojus, ji pagimdė sūnų ir pavadino jį Samueliu, sakydama: „Aš jo prašiau iš Viešpaties." 1 Samuelio 1:20

Viešpats pašaukė Samuelį trečią kartą. Šis atsikėlė ir nuėjo pas Elį, ir tarė: „Aš čia, nes tu mane šaukei." Elis suprato, kad Viešpats pašaukė berniuką. 1 Samuelio 3:8

Rytoj maždaug tuo metu atsiųsiu tau vyrą iš Benjamino žemės, ir tu jį patepsi mano tautos Izraelio vadu, kad išgelbėtų mano tautą iš filistinų rankos. Aš pažvelgiau į savo tautą, nes jų šauksmas pasiekė mane. 1 Samuelio 9:16

Jie tarė atvykusiems pasiuntiniams: „Taip sakykite Jabeš Gileado vyrams: 'Rytoj, kai saulė bus kaitri, turėsite pagalbos.'" Pasiuntiniai atėjo ir pranešė tai Jabešo vyrams, ir jie apsidžiaugė. 1 Samuelio 11:9

Dovydas buvo karaliumi Hebrone ir valdė Judo namus septynerius metus ir šešis mėnesius. (2 Samuelio 2:11)

Ir anksčiau, kai Saulius buvo mūsų karalius, tu išvesdavai ir parvesdavai Izraelį. Viešpats tau sakė: 'Tu ganysi mano tautą Izraelį ir būsi Izraelio vadas.'" 2 Samuelio 5:2

Kadangi aš negyvenau jokiuose namuose nuo to laiko, kai išvedžiau izraelitus iš Egipto, iki šios dienos, bet vaikščiojau palapinėje ir tabernakulyje nuo to laiko, kai įsakiau teisėjams būti savo tautai Izraeliui ir suteikiau tau ramybę nuo visų tavo priešų, Viešpats tau sako, kad Jis pastatys tau namus. 2 Samuelio 7:6

Metams praėjus, tuo metu, kai karaliai eina į mūšį, Dovydas pasiuntė Joabą, jo tarnus ir visą Izraelį; jie sunaikino amonitus ir apgulė Rabą. O Dovydas pasiliko Jeruzalėje. 2 Samuelio 11:1

Abšalomas tad pakvietė Joabą, norėdamas jį pasiųsti pas karalių, bet šis nesutiko atvykti; ir kai jis siuntė antrą kartą, šis taip ir neatvyko. 2 Samuelio 14:29

Hušajas tarė Abšalomui: „Ahitofelio patarimas šiuo metu ne pats geriausias.“ 2 Samuelio 17:7

Amasa tad išėjo surinkti Judo vyrų, bet užtruko ilgiau, nei buvo jam paskirtas laikas. (2 Samuelio 20:5)

Tada ji tarė: „Senais laikais jie sakydavo: ‘Jie tikrai klausinės patarimo Abelyje’. Taip jie ir užbaigė reikalą.“ 2 Samuelio 20:18

Štai Dovydo galiūnų vardai: takmonietis, kuris sėdėjo kėdėje, vyriausiasis tarp vadų; tai buvo Adinas Eznietis. Jis pakėlė savo ietį prieš aštuonis šimtus, kuriuos nužudė vienu metu. Trys iš trisdešimties vadų nuėjo ir atėjo pas Dovydą pjūties metu į Adulamo olą. Filistinų būrys buvo įsikūrę Refajo slėnyje. Benajas, Jehojados sūnus, narsaus vyro sūnus iš Kabceelio, kuris buvo daug žygdarbių atlikęs, nužudė du liūtus primenančius Moabo vyrus. Jis taip pat nuėjo ir nužudė liūtą duobėje, kai snigo. 2 Samuelio 23:8, 13, 20

Tad VIEŠPATS siuntė marą Izraeliui nuo ryto iki paskirto laiko; ir nuo Dano iki Beer Šebos mirė septyniasdešimt tūkstančių vyrų. 2 Samuelio 24:15

Ir jo tėvas niekada nebuvo jo supykdęs, sakydamas: „Kodėl tu taip padarei?“ Jis buvo labai gražus vyras, ir jo motina jį pagimdė po Abšalomo. 1 Karalių 1:6

Kunigui Abjatarui karalius tarė: „Eik į Anatotą, į savo laukus, nes esi vertas mirties. Bet aš tavęs šiuo metu nenubausiu mirtimi, nes tu nešiojai Viešpaties Dievo skrynią mano tėvo Dovydo akivaizdoje ir kadangi tu kentėjai visus tuos pačius nelaimingus atsitikimus, kuriuos patyrė mano tėvas.“ 1 Karalių 2:26

Tuo metu Saliamonas surengė puotą ir visas Izraelis su juo – didelė bendruomenė – nuo Hamato įėjimo iki Egipto upės Viešpaties, mūsų Dievo, akivaizdoje septynias dienas ir septynias dienas, iš viso keturiolika dienų. 1 Karalių 8:65

Kad Viešpats pasirodė Saliamonui antrą kartą, kaip buvo jam pasirodęs Gibeone. 1 Karalių 9:2

Vakarinės aukos aukojimo metu priėjo pranašas Elijas ir tarė: „Viešpatie, Abraomo, Izaoko ir Izraelio Dieve, šiandien tebūna žinoma, kad Tu esi Dievas Izraelyje, o aš esu Tavo tarnas ir kad visa tai padariau Tavo žodžiu.“ 1 Karalių 18:36

Septintą kartą jis tarė: „Štai iš jūros kyla mažas debesėlis, kaip žmogaus delnas.“ Jis tarė: „Eik aukštyn ir sakyk Ahabui: ‘Pasiruošk vežimui ir nulipk žemyn, kad tavęs nesustabdytų lietus.’“ 1 Karalių 18:44

Viešpaties angelas atėjo antrą kartą, palietė jį ir tarė: „Kelkis ir valgyk, nes kelionė tau per ilga.“ 1 Karalių 19:7

Ir jis tarė: „Maždaug šiuo metu, pagal gyvenimo laiką, tu apkabinsi sūnų.“ Ji atsakė: „Ne, mano valdove, Dievo vyre, nemeluok savo tarnaitei.“ Moteris pastojo ir pagimdė sūnų tuo metu, kaip Eliziejus jai buvo sakęs, pagal gyvenimo laiką. 2 Karalių 4:16-17

Ir jis jam tarė: „Argi mano širdis nebuvo su tavimi, kai vyras grįžo iš savo vežimo tavęs pasitikti? Ar dabar metas imti pinigus, drabužius, alyvmedžių sodus, vynuogynus, avis, jaučius, tarnus ir tarnaites?“ 2 Karalių 5:26

Eliziejus tarė: „Klausykite Viešpaties žodžio! Taip sako Viešpats: ‘Rytoj maždaug tuo metu Samarijos vartuose saikas smulkių miltų bus parduodamas už šekelį, o du saikai miežių – už šekelį.’“ 2 Karalių 7:1

Eleazaro sūnus Finehasas anksčiau buvo jų valdovas, ir Viešpats buvo su juo. 1 Metraščių 9:20

Ir anksčiau, kai Saulius buvo karaliumi, tu išvesdavai ir parvesdavai Izraelį. Viešpats, tavo Dievas, tau sakė: ‘Tu ganysi mano tautą Izraelį ir būsi valdovas mano tautai Izraeliui.’“ 1 Metraščių 11:2

Štai Dovydo karžygių skaičius: Jašobeamas, hachmonietis, vadas, kuris pakėlė ietį prieš tris šimtus vyrų, kuriuos jis vienu metu nužudė. 1 Metraščių 11:11

Dovydas, pamatęs, kad Viešpats jam atsakė jebusiečio Ornano klojime, ten aukojo (1 Metraščių 21:28)

Ir atsitiko taip, kad po dvejų metų dėl ligos jo viduriai išslydo. Jis mirė nuo sunkių ligų. Ir jo žmonės nerengė jam deginimų, kokių buvo surengę jo protėvių. 2 Metraščių 21:19

Atsitiko taip, kad levitai atnešė skrynią į karaliaus rezidenciją ir, pamatę, kad joje yra daug pinigų, atėjo karaliaus raštininkas ir vyriausiojo kunigo pareigūnas, ištuštino skrynią, paėmė ją ir nunešė atgal į savo vietą. Taip jie darė diena iš dienos ir surinko daug pinigų. 2 Metraščių 24:11

2 Metraščių 25:27 Po to, kai Amacijas nusigręžė nuo Viešpaties, Jeruzalėje jie surengė prieš jį sąmokslą, ir jis pabėgo į Lachišą, bet jie siuntė į Lachišą jį vytis ir ten jį nužudė.

Ir savo nelaimės metu jis dar labiau nusikalto Viešpačiui; tai yra tas karalius Ahazas. 2 Metraščių 28:22

Ir karalius manęs paklausė (karalienė sėdėjo šalia jo): „Kiek laiko truks tavo kelionė ir kada grįši?“ Karaliui patiko mane pasiųsti, ir aš jam nurodžiau laiką. Nehemijo 2:6

Todėl atidavei juos į priešų rankas, kurie juos engė. Jų nelaimės metu, kai jie šaukėsi Tavęs, Tu išgirdai juos iš dangaus. Dėl savo didelio gailestingumo davei jiems gelbėtojus, kurie išgelbėjo juos iš priešų rankos. Nehemijo 9:27

Jei šiuo metu visiškai tylėsi, žydams ateis plėtra ir išgelbėjimas iš kitur, bet tu ir tavo tėvo namai būsite sunaikinti. Kas žino, ar tu pasiekei karalystę būtent dėl tokio laiko?“ Esteros 4:14

Poezija

Argi žmogui žemėje nėra skirtas laikas? Argi jo dienos nėra kaip samdinio dienos? (Job 7:1)

Jei žmogus miršta, ar jis vėl bus gyvas? Visas savo paskirtas dienas lauksiu, kol ateis mano pasikeitimas. Jobo 14:14

Ar žinai, kada uolų ožiai atsiveda jauniklius? Ar gali žinoti, kada elnės veršiuojasi? Ar gali suskaičiuoti mėnesius, kada jos veršiuojasi? Ar žinai, kada jos atsiveda jauniklius? Jobo 39:1-2

Tu įdėjai į mano širdį daugiau džiaugsmo nei tais laikais, kai jie turėjo daug javų ir vyno. (Psalmyno 4:7)

Viešpats bus prieglauda prispaustiesiems, prieglobstis nelaimės metu. (Psalmyno 9:9)

Viešpaties žodžiai – tyri žodžiai, lyg sidabras, išvalytas žemių krosnyje, septynis kartus apvalytas. (Psalmyno 12:6)

Savo rūstybės metu padarysi juos kaip ugninę krosnį. Viešpats praris juos savo įniršyje, ir ugnis juos praris. (Psalmyno 21:9)

Nes nelaimės metu Jis paslėps mane savo palapinėje, savo palapinės slaptoje vietoje Jis paslėps mane, pastatys mane ant uolos. Psalmynas 27:5

Tavo rankoje mano laikai: išlaisvink mane iš mano priešų rankos ir nuo tų, kurie mane persekioja. (Psalmyno 31:15)

Už tai melsis Tau kiekvienas dievobaimingas žmogus, kai tave galima rasti. Tikrai, net ir didelių vandenų potvyniuose jie prie jo nepriartės. (Psalmyno 32:6)

(Dovydo psalmė, kai jis pakeitė savo elgesį Abimelecho akivaizdoje, kuris jį išvijo, ir jis išėjo.) Aš visada šlovinsiu Viešpatį, jo šlovė bus nuolat mano burnoje. Psalmių 34:1

Jie nebus sugėdinti nelaimės metu, bado dienomis bus pasotinti. Bet teisiųjų išgelbėjimas yra nuo Viešpaties: Jis – jų stiprybė nelaimės metu. (Psalmyno 37:19, 39)

(Vyriausiajam giesmininkui, Dovydo psalmė.) Palaimintas, kas rūpinasi vargšu! Viešpats jį išgelbės nelaimės metu. Psalmių 41:1

Savo ausimis girdėjome, Dieve, mūsų tėvai mums pasakojo, kokius darbus darei jų dienomis, senovėje. Psalmynas 44:1

Kai bijau, Tavimi pasitikėsiu. Psalmynas 56:3

Pasitikėkite juo visada; jūs, žmonės, išliekite savo širdis prieš jį: Dievas yra mūsų prieglauda. Sela. Psalmynas 62:8

O aš meldžiuosi Tau, Viešpatie, priimtinu metu. Dieve, dėl savo didžio gailestingumo išklausyk mane, dėl savo išgelbėjimo tiesos. Psalmynas 69:13

Neatmesk manęs senatvėje, nepalik manęs, kai mano jėgos silpsta. (Psalmyno 71:9)

Bet Jis, kupinas gailesčio, atleido jų kaltę ir jų nesunaikino. Daug kartų Jis sulaikė savo pyktį ir nesukėlė viso savo įniršio. Psalmių 78:38

Viešpaties nekentėjai turėjo Jam paklusti, bet jų laikas būtų trukęs amžinai. (Psalmyno 81:15)

Atsimink, koks trumpas mano laikas! Kodėl visus žmones pavertei veltui? (Psalmyno 89:47)

Tu pakilsi ir pasigailėsi Siono, nes atėjo laikas jam padėti, paskirtasis metas. (Psalmyno 102:13)

Jis pasiuntė pirma jų vyrą, Juozapą, kuris buvo parduotas vergu. Jo kojas jie sukaustė grandinėmis, jis buvo įkalintas geležimi, kol atėjo jo žodis. Viešpaties žodis jį išbandė. Karalius pasiuntė ir jį atrišo, tautos valdovas paleido jį laisvą. (Psalmyno 105:17-20)

Palaiminti, kurie laikosi teisingumo, ir tie, kurie visada daro teisumą. Psalmių 106:3

Daug kartų jis juos išgelbėjo, bet jie erzino jį savo patarimais ir buvo pažeminti dėl savo nedorybių. Tačiau jis pažvelgė į jų kančią, išgirdęs jų šauksmą. Psalmių 106:43-44

Garbė Viešpaties vardui nuo šiol ir per amžius! Psalmynas 113:2

Bet mes šlovinsime Viešpatį nuo šiol ir per amžius. Šlovinkite Viešpatį! Psalmyno 115:18

Mano siela plyšta, ilgėdamasi Tavo teismų. Psalmių 119:20

Septynis kartus per dieną giriu Tave už Tavo teisingus sprendimus. Psalmynas 119:64

Viešpatie, Tau laikas veikti, nes jie niekino Tavo įstatymą. (Psalmyno 119:126)

Viešpats saugos tavo išėjimą ir įėjimą dabar ir per amžius. (Psalmyno 121:8)

(Giesmė apie laipsnius.) Daug kartų jie mane engė nuo jaunystės, tesako Izraelis: „Daug kartų jie mane engė nuo jaunystės, bet manęs nenugalėjo.“ Psalmių 129:1-2

Draugas myli visados, o brolis gimsta nelaimėje. Patarlių 17:17

Teisusis septynis kartus parpuola ir vėl atsikelia, o nedorėlis įpuls į nelaimę. Patarlių 24:16

Kaip sniego šaltis pjūties metu, taip ištikimas pasiuntinys tiems, kurie jį siunčia, nes jis atgaivina savo šeimininkų sielą. Pasitikėjimas neištikimu žmogumi nelaimės metu yra kaip sulaužytas dantis ir iškrypusi koja. Patarlių 25:13, 19

Ar yra kas nors, apie ką galima sakyti: „Štai tai nauja?“ Tai jau buvo senais laikais, kurie buvo prieš mus. (Koh 1, 10)

Kiekvienam dalykui yra savas metas ir laikas kiekvienam tikslui po dangumi: laikas gimti ir laikas mirti; laikas sodinti ir laikas išrauti, kas pasodinta; laikas žudyti ir laikas gydyti; laikas griauti ir laikas atstatyti; laikas verkti ir laikas juoktis; laikas gedėti ir laikas šokti; laikas mesti akmenis ir laikas rinkti akmenis; laikas apkabinti ir laikas susilaikyti nuo apkabinimo; laikas paimti ir laikas prarasti; laikas laikyti ir laikas išmesti; laikas perplėšti ir laikas siūti; laikas tylėti ir laikas kalbėti; laikas mylėti ir laikas nekęsti; laikas karo ir taikos. Kokia nauda žmogui, kuris dirba iš to, ką dirba? Aš mačiau vargą, kurį Dievas davė žmonių sūnums, kad jie jame būtų praktikuojami. Jis viską

padarė gražiai savo laiku: Jis įdėjo pasaulį į jų širdis, kad joks žmogus negalėtų suprasti Dievo darbo nuo pradžios iki galo. Aš žinau, kad juose nėra nieko gero, kaip tik džiaugtis ir daryti gera savo gyvenime. Ir kad kiekvienas žmogus valgytų, gertų ir mėgautųsi visų savo triūsų gerove, tai yra Dievo dovana. Aš žinau, kad visa, ką Dievas daro, bus amžina: nieko negalima prie to pridėti ir nieko negalima iš to atimti. Ir Dievas tai daro, kad žmonės Jo bijotų. Kas buvo, yra dabar, ir kas bus, jau buvo; ir Dievas pareikalauja to, kas buvo. Be to, aš mačiau po saule teismo vietą, kad ten buvo nedorybė, ir teisumo vietą, kad ten buvo nedorybė. Aš savo širdyje tariau: Dievas teis teisųjį ir nedorėlį, nes ten yra laikas kiekvienam tikslui ir kiekvienam darbui. Mokytojo 3:1-17

Nebūk per daug nedoras ir nebūk kvailas, kad mirtum anksčiau laiko? (Mokytojo 7:17)

Kas laikosi įsakymo, tas nepatirs jokio pikto dalyko, ir išmintingo žmogaus širdis supranta laiką ir teismą. Kiekvienam tikslui yra laikas ir teismas, todėl žmogaus vargas didelis. Jis nežino, kas įvyks. Kas gali jam pasakyti, kada tai įvyks? Nėra žmogaus, kuris galėtų sulaikyti dvasią; jis neturi galios mirties dieną; nėra išvadavimo tame kare; nedorybė neišgelbės tų, kurie jai atiduoti. Visa tai mačiau ir savo širdyje stebėjau kiekvieną darbą, kuris daromas po saule: yra laikas, kai žmogus valdo kitą savo paties nelaimei. Mokytojo 8:5-9

Nors nusidėjėlis šimtą kartų pikta daro ir jo dienos ilgėja, aš tikrai žinau, kad bus gerai tiems, kurie bijo Dievo, kurie Jo akivaizdoje bijo. Mokytojo 8:12

Aš sugrįžau ir pamačiau po saule, kad lenktynės ne greitiesiems, mūšis ne stipruoliams, duona ne išmintingiesiems, turtas ne protingiesiems, palankumas ne sumaniems, bet laikas ir atsitiktinumas visiems pasitaiko. Juk žmogus nežino savo laiko: kaip žuvys, įklimpusios į piktą tinklą, ir kaip paukščiai, įkliuvę į spąstus, taip ir žmonių sūnūs įklimpsta piktą laiką, kai jis juos užklumpa netikėtai. Mokytojo 9:11-12

Žemėje pasirodo gėlės; atėjo paukščių čiulbėjimo metas, vėžlių balsas girdimas mūsų krašte; Giesmių giesmė 2:12

Pranašystė

Viešpatie, būk mums maloningas; mes laukėme Tavęs; būk jų ranka kiekvieną rytą, mūsų išgelbėjimas nelaimės metu. (Izaijo 33:2)

Išmintis ir žinojimas bus tavo laikų fiksacija ir išgelbėjimo stiprybė. Viešpaties baimė – jo turtas. (Izaijo 33:6)

Nebijokite ir neišsigąskite! Argi aš jums nuo to laiko nepranešiau ir nepaskelbiau? Jūs esate mano liudytojai. Ar yra kitas Dievas be manęs? Taip, nėra kito Dievo, aš nepažįstu jokio. Izaijo 44:8

Pasakykite ir atveskite juos, tegul jie pasitaria! Kas tai paskelbė nuo senų laikų? Kas tai pranešė nuo anų laikų? Argi ne Aš, Viešpats? Ir nėra kito Dievo, išskyrus mane; teisingo Dievo ir Gelbėtojo; nėra kito, išskyrus mane. Izaijo 45:21

Nuo pat pradžios skelbiu pabaigą, nuo senų laikų – kas dar neįvyko. Sakau: „Mano sumanymas išsipildys, Aš įvykdysiu visa, ką esu nusprendęs.“ Izaijo 46:10

Jie sako medžiui: „Tu esi mano tėvas!“ ir akmeniui: „Tu mane išvedei!“ Nes jie atsuko man nugarą, o ne veidą. Bet savo nelaimės metu jie sako: „Kelkis ir išgelbėk mus!“ Bet kur tavo dievai, kuriuos

sukūrei? Tegul jie kyla, jei gali tave išgelbėti tavo nelaimės metu! Nes kiek tavo miestų, tiek ir tavo dievų, Judai. Jeremijo 2:27-28

Tuo metu Jeruzalę vadins Viešpaties sostu, ir visos tautos susirinks į jį Viešpaties vardu, į Jeruzalę. Jos daugiau nebevaikščios paskui savo piktos širdies užgaidas. Jeremijo 3:17

Ar jie sugėdino, padarę bjaurystes? Jie visai nesigėdijo ir negalėjo parausti. Todėl jie kris tarp krintančių. Kai juos aplankysiu, jie bus parblokšti, – sako Viešpats. Jeremijo 6:15

Net gandras danguje žino savo nustatytus laikus, vėžlys, gervė ir kregždė stebi savo sugrįžimo laiką, bet mano tauta nežino Viešpaties teismo. Ar jie sugėdino, padarę bjaurystes? Jie visai nesigėdijo ir negalėjo raudonuoti. Todėl jie kris tarp krintančių. Savo aplankymo metu jie bus parblokšti, – sako Viešpats. – Laukėme taikos, bet nieko gero neatėjo, laukėme sveikatos meto, bet štai nelaimė!“ Jeremijo 8:7, 12, 15

Viešpats tarė: „Tikrai bus gerai tavo likučiui! Aš padarysiu, kad priešas tave palaimintų nelaimės ir priespaudos metu.“ Jeremijo 15:11

„Tomis dienomis ir tuo metu Aš išauginsiu teisumo atžalą iš Dovydo, ir jis vykdys teisingumą ir teisumą krašte.“ Jeremijo 33:15

„Tomis dienomis ir tuo metu, – tai Viešpaties žodis, – ateis izraelitai kartu su Judo vaikais, eidami ir verkdami; jie eis ir ieškos Viešpaties, savo Dievo.“ Jeremijo 50:4

„Štai Aš esu prieš tave, išdidžiausiasis, – sako Viešpats, kareivijų Dievas. – Atėjo tavo diena, metas, kai tave aplankysiu.“ Jeremijo 50:31

Bėkite iš Babilono ir išgelbėkite kiekvienas savo sielą! Nebūkite sunaikinti dėl jos kaltės! Tai Viešpaties keršto metas! Jis atlygins jai pagal atpildą. Jeremijo 51:6

Kodėl mus pamiršai amžiams ir apleidai taip ilgai? Raudų 5:20

Tavo maistas, kurį valgysi, bus sveriamas dvidešimt šekelių per dieną; valgyk jį laikas nuo laiko. Taip pat vandenį gersi saiku, šeštąją hino dalį; gerk laikas nuo laiko. Ezechielio 4:10-11

Rytas išaušo tau, krašto gyventojau! Atėjo laikas, arti nelaimės diena, nebe kalnų aidas. Atėjo laikas, artėja diena! Tenesidžiaugia pirkėjas, teneliūdi pardavėjas, nes rūstybė užgriūva visą jo minią. Ezechielio 7:7, 12

Kai praėjau pro šalį ir pamačiau tave, štai, tavo metas buvo meilės metas. Aš ištiesiau savo sijoną ant tavęs ir padengiau tavo nuogumą. Aš tau prisiekiau ir sudariau su tavimi sandorą, – tai Viešpaties Dievo žodis, – ir tu tapai mano. Ezechielio 16:8

Nes arti diena, arti Viešpaties diena, debesuota diena; tai bus pagonių metas. Ezechielio 30:3

„Kai Gogas ateis prieš Izraelio žemę, – tai Viešpaties Dievo žodis, – mano įniršis pakils man į veidą.“ Ezechielio 38:18

Karalius atsakė: „Žinau tikrai, kad laimėsite laiko, nes matote, jog mano reikalas jau išnyko. Bet jeigu nepasakysite man sapno, jums teks tik vienas sprendimas. Jūs paruošėte melagingus ir

iškreiptus žodžius, kad kalbėtumėte mano akivaizdoje, kol pasikeis laikas. Todėl papasakokite man sapną, ir aš žinosiu, kad galite jį man išaiškinti.“ Danieliaus 2:8-9

Tada Danielius įėjo ir paprašė karaliaus duoti jam laiko, kad jis jam paaiškintų (Danieliaus 2:16).

Jis keičia laikus ir metų laikus, pašalina karalius ir įkuria juos. Jis suteikia išminties išmintingiesiems ir pažinimo tiems, kurie pažįsta protą. Danieliaus 2:21

Dienų pabaigoje aš, Nebukadnecaras, pakėliau akis į dangų ir sugrįžo mano supratimas. Aš šlovinau Aukščiausiąjį, šlovinau ir garbinau Tą, kuris gyvena per amžius, kurio viešpatavimas yra amžina viešpatystė ir kurio karalystė tęsiasi iš kartos į kartą. Visi žemės gyventojai laikomi nieku. Jis daro pagal savo valią dangaus kariuomenėje ir tarp žemės gyventojų. Niekas negali sustabdyti jo rankos ir jam sakyti: „Ką tu darai?“ Tuo pačiu metu man sugrįžo protas, ir mano karalystės šlovei sugrįžo mano garbė ir spindesys. Mano patarėjai ir mano valdovai ieškojo manęs, ir aš buvau įtvirtintas savo karalystėje, ir man buvo pridėta nepaprasta didybė. Dabar aš, Nebukadnecaras, šlovinu, ir garbinu dangaus Karalių, nes visi jo darbai yra tiesa, o jo keliai – teisingi. Tuos, kurie vaikšto išdidžiai, jis gali pažeminti. Danieliaus 4:34-37

Danielius, sužinojęs, kad raštas pasirašytas, įėjo į savo namus; jo kambario langai buvo atidaryti Jeruzalės kryptimi; ir jis tris kartus per dieną atsiklaupė, meldėsi ir dėkojo savo Dievui, kaip ir anksčiau darydavo. Danieliaus 6:10

Todėl žinok ir suprask, kad nuo tada, kai buvo duotas įsakymas atstatyti ir pastatyti Jeruzalę, iki pateistojo kunigaikščio atėjimo praeis septynios savaitės ir šešiasdešimt dvi savaitės. Gatvė ir siena bus atstatyta net ir neramiais laikais. Danieliaus 9:25

Sėkite sau teisumą, pjaukite gailestingumą; sutvarkykite sau dirvą, nes laikas ieškoti Viešpaties, kol Jis ateis ir lyja ant jūsų teisumu. Ozėjo 10:12

„Štai tomis dienomis ir tuo metu, kai parvesiu Judo ir Jeruzalės ištremtuosius, surinksiu visas tautas, nuvesiu jas žemyn į Juozapato slėnį ir ten su jomis bylinėsiuosi už savo tautą ir savo paveldą Izraelį, kurį jie išsklaidė tarp tautų ir padalino mano žemę.“ (Joelio 3:1-2)

Aš žinau jūsų daugybę nusikaltimų ir jūsų galingas nuodėmes: jie persekioja teisiuosius, ima kyšius ir atitraukia vargšą nuo jo teisės vartuose. Todėl išmintingasis tuo metu tylės, nes tai blogas metas. Ieškokite gero, o ne pikto, kad gyventumėte. Tada Viešpats, kareivijų Dievas, bus su jumis, kaip jūs kalbėjote. Amoso 5:12-14

Ir antrą kartą atėjo Viešpaties žodis Jonai: „Kelkis, eik į Ninevę, tą didį miestą, ir skelbk jam žodį, kurį tau įsakau.“ Jonos 3:1-2

Todėl taip sako Viešpats: „Štai aš rezgu pikta šiai giminei, nuo kurios jūs neatitrauksite savo sprandų ir nepasiduosite išdidžiai, nes šis metas piktas.“ Michėjo 2:3

Tada jie šauksis Viešpaties, bet Jis jų neišklausys, Jis net paslėps savo veidą nuo jų tuo metu, nes jie elgėsi piktai savo darbais. Michėjo 3:4

Ką jūs manote apie Viešpatį? Jis padarys visišką galą, antrą kartą nebekils nelaimė. Nahumo 1:9

Regėjimas išsipildys nustatytu laiku, bet galiausiai jis kalbės ir nemeluos. Nors jis ir vėluoja, lauk jo, nes jis tikrai išsipildys ir nevėluos. Habakuko 2:3

Tuo metu Aš apieškosiu Jeruzalę su žvakėmis ir nubausiu vyrus, kurie ilsisi ant savo nuosėdų, sakydami savo širdyje: „Viešpats nedarys nei gera, nei pikta.“ Sofonijo 1:12

Štai tuo metu Aš atitaisysiu visus tavo prispaudėjus, išgelbėsiu šlubuojančiąją ir surinksiu išvarytąją. Aš suteiksiu jiems šlovę ir šlovę kiekvienoje šalyje, kurioje jie buvo sugėdinti. Tuo metu Aš jus sugrąžinsiu, kai jus surinksiu. Nes Aš padarysiu jūsų vardą ir šlovę visose žemės tautose, kai sugrąžinsiu jūsų nelaisvę jūsų akyse, – sako Viešpats. Sofonijo 3:19-20

Taip sako kareivijų Viešpats: „Ši tauta sako: ‘Dar neatėjo laikas atstatyti Viešpaties namus’. Tada Viešpats kalbėjo per pranašą Agėją: „Ar atėjo laikas jums gyventi savo stogu dengtuose namuose, kai šie namai stovi griuvėsiuose? Todėl dabar taip sako kareivijų Viešpats: ‘Apsvarstykite savo kelius’. Ag 1, 2–4

Aš sudrausiu dėl jūsų ėdiką, ir jis nesunaikins jūsų žemės derliaus, ir jūsų vynmedis nenumes vaisių, kol dar neatėjo laikas, – sako kareivijų Viešpats.“ Malachijo 3:11

Evangelijos ir Apaštalų darbai

Nuo to laiko Jėzus pradėjo pamokslauti ir sakyti: „Atgailaukite, nes prisiartino dangaus karalystė“ (Mato 4:17).

Jūs girdėjote, kad protėviams buvo pasakyta: ‘Nežudyk’, ir kas žudo, tas gresia teismui. Bet aš jums sakau: kas be reikalo pyksta ant savo brolio, tas gresia teismui. Ir kas sako savo broliui: ‘Raka’, tas gresia sinedriono akivaizdoje. O kas sako: ‘Kvailyte’, tas gresia pragaro ugnimi. Todėl, jei atneši savo dovaną prie altoriaus ir ten prisiminsi, kad tavo brolis turi ką nors prieš tave, palik savo dovaną ten prie altoriaus, eik pirmiau susitaikyk su savo broliu, o tada grįžęs aukok savo dovaną. Greitai susitark su savo kaltintoju, kol dar esi pakeliui, kad kaltintojas neįduotų tavęs teisėjui, o teisėjas – teismo vykdytojui ir nebūtum įmestas į kalėjimą. Iš tiesų sakau tau: iš ten neišeisi, kol nesumokėsi paskutinio skatiko. Jūs girdėjote, kad protėviams buvo pasakyta: ‘Nesvetimauk!’ Bet aš jums sakau: kiekvienas, kuris geidulingai žvelgia į moterį, jau svetimavo su ja savo širdyje. Ir jeigu tavo dešinioji akis tave piktina, išlupk ją ir mesk šalin, nes geriau tau netekti vieno nario, o ne kad visas tavo kūnas būtų įmestas į pragarą. Ir jeigu tavo dešinioji ranka tave piktina, nukirsk ją ir mesk šalin, nes geriau tau netekti vieno nario, o ne kad visas tavo kūnas būtų įmestas į pragarą. ‘Kas atleidžia savo žmoną, tegul išduoda jai skyrybų raštą.’ Bet aš jums sakau: kiekvienas, kas atleidžia savo žmoną, išskyrus ištvirkavimo atvejus, skatina ją svetimauti; ir kas veda atleistąją, svetimauja. Taip pat girdėjote, kad protėviams buvo pasakyta: ‘Neprisiek melagingai, bet ištesėk Viešpačiui savo priesaikas.’ Bet aš jums sakau: iš viso neprisiekinėkite nei dangumi, nes jis – Dievo sostas. Nei žeme, nes ji – Jo pakojis. Nei Jeruzale, nes ji – didžiojo Karaliaus miestas. Neprisiek savo galva, nes negali nė vieno plauko padaryti balto ar juodo. Bet jūsų žodis tebūna: ‘Taip, taip!’; ‘Ne, ne!’, nes visa, kas daugiau nei tai, ateina iš pikto. Jūs girdėjote, kad buvo pasakyta: ‘Akis už akį ir dantis už dantį.’ Bet aš jums sakau: nesipriešinkite piktam, bet, jei kas tave muštų per dešinį skruostą, atsuk jam ir kitą. Ir jei kas nori tave bylinėtis ir atimti tavo tuniką, atiduok jam ir apsiaustą. Ir jei kas vers tave nueiti mylią, eik su juo dvi. Duok tam, kuris tavęs prašo, ir nuo to, kuris nori iš tavęs pasiskolinti, neatsitrauk. Jūs girdėjote, kad buvo pasakyta: ‘Mylėk savo artimą’ ir nekęsk savo priešo. O Aš jums sakau: mylėkite savo priešus, laiminkite tuos, kurie jus keikia, darykite gera tiems, kurie jūsų nekenčia, ir melskitės už tuos, kurie jus skriaudžia ir persekioja, kad būtumėte savo dangiškojo Tėvo vaikai. Jis juk leidžia savo saulei tekėti virš blogųjų ir gerųjų, siunčia lietų ant teisiųjų ir neteisiųjų. Jeigu mylite tuos, kurie

jus myli, kokį atlygį gausite? Argi ir muitininkai nesveikina to paties? Ir jeigu sveikinate tik savo brolius, kuo daugiau darote už kitus? Argi ir muitininkai taip nesveikina? Todėl būkite tobuli, kaip ir jūsų dangiškasis Tėvas yra tobulas. Mato 5:21-48

O rytą sakys: „Šiandien bus blogas oras, nes dangus raudonas ir apniukęs.“ Veidmainiai! Jūs mokate atpažinti dangaus veidą, o ar negalite atpažinti laiko ženklų? (Mato 16:3)

Tada priėjo Petras ir tarė: „Viešpatie, kiek kartų galiu atleisti savo broliui, jei jis man nusidės? Ar iki septynių kartų?“ Jėzus jam atsakė: „Aš nesakau tau – iki septynių, bet iki septyniasdešimt septynių kartų.“ Mato 18:21-22

Ir jis tarė: „Eikite į miestą pas tokį žmogų ir sakykite jam: ‘Mokytojas sako: ‘Mano metas arti; pas tave švęsiu Paschą su savo mokiniais’. Mato 26:18

Ir sakydamas: „Atėjo laikas, prisiartino Dievo karalystė. Atgailaukite ir tikėkite Evangelija!“ Morkaus 1:15

Tada Petras pradėjo jam sakyti: „Štai mes viską palikome ir sekėme paskui tave.“ Jėzus atsakė: „Iš tiesų sakau jums: nėra nė vieno, kuris dėl manęs ir Evangelijos būtų palikęs namus ar brolius, ar seseris, ar tėvą, ar motiną, ar žmoną, ar vaikus, ar laukus, ir kuris jau dabar, šiuo metu, negautų šimteriopai namų, brolių, seserų, motinų, vaikų ir laukų kartu su persekiojimais, o būsimajame pasaulyje – amžinojo gyvenimo. Bet daugelis pirmųjų bus paskutiniai, o paskutiniai – pirmieji.“ Morkaus 10:28-31

Nes tomis dienomis bus toks sielvartas, kokio nebuvo nuo kūrinijos pradžios, kurią Dievas sutvėrė, iki šiol, ir kokio nebebus. Būkite atidūs, budėkite ir melskitės, nes nežinote, kada ateis tas laikas. Morkaus 13:19, 33

Saugokitės savęs: jei tavo brolis tau nusideda, sudrausmink jį, ir jei jis gailisi, atleisk jam. Ir jei jis septynis kartus per dieną tau nusideda ir septynis kartus per dieną sugrįžta pas tave, sakydamas: ‘Gailiuosi’, atleisk jam. Lk 17, 3-4

Tada Petras tarė: „Štai mes viską palikome ir sekėme paskui tave.“ Ir jis jiems tarė: „Iš tiesų sakau jums: nėra nė vieno, kuris paliktų namus, ar tėvus, ar brolius, ar žmoną, ar vaikus dėl Dievo karalystės ir kuris negautų daug daugiau šiuo metu, o būsimajame pasaulyje – amžinojo gyvenimo.“ Tada jis pasiėmė dvylika ir tarė jiems: „Štai mes einame į Jeruzalę, ir ten išsipildys visa, kas pranašų parašyta apie Žmogaus Sūnų.“ Lk 18, 28–31

Ir jis tarė: „Žiūrėkite, kad nebūtumėte suklaidinti! Daugelis ateis mano vardu ir sakys: ‘Aš esu Kristus’, ir ‘Atėjo laikas’. Todėl neikite paskui juos!“ Lk 21, 8

Jie kris nuo kalavijo ašmenų ir bus išvaryti nelaisvėn į visas tautas, o Jeruzalė bus mindžiojama pagonys, kol pasibaigs pagonių laikai. (Luko 21:24)

Jėzus jam tarė: „Jau tiek laiko esu su jumis, ir tu vis dar manęs nepažįsti, Pilypai? Kas matė mane, matė Tėvą. Tad kodėl gi tu sakai: ‘Parodyk mums Tėvą’?“ Jono 14:9

Aš jums tai kalbėjau, kad nepasipiktintumėte. Jie pašalins jus iš sinagogų. Ateis valanda, kai kiekvienas, kuris jus žudys, manys, kad tarnauja Dievui. Jie jums tai darys, nes nepažino nei Tėvo,

nei manęs. Bet aš jums tai kalbėjau, kad atėjus tai valandai, prisimintumėte, jog aš jums apie tai kalbėjau. Ir iš pradžių jums to nesakiau, nes buvau su jumis. (Jn 16, 1-4)

„Aš jums tai kalbėjau patarlėmis. Bet ateina laikas, kai nebekalbėsiu jums patarlėmis, bet atvirai jums skelbsiu apie Tėvą.“ Jono 16:25

Jis antrą kartą jam klausia: „Simonai, Jonos sūnau, ar myli mane?“ Šis atsako: „Taip, Viešpatie, tu žinai, kad tave myliu.“ Jis jam sako: „Ganyk mano avis.“ Trečią kartą jis jam klausia: „Simonai, Jonos sūnau, ar myli mane?“ Petras nuliūdo, kad Jėzus trečią kartą jam sako: „Ar myli mane?“ Ir jis atsakė: „Viešpatie, Tu viską žinai. Tu žinai, kad Tave myliu.“ Jėzus jam tarė: „Ganyk mano avis.“ Jono 21:16-17

Susirinkę jie paklausė Jį, sakydami: „Viešpatie, gal Tu šiuo metu atkursi Izraelio karalystę?“ Jis atsakė: „Ne jums žinoti laiką ir metą, kuriuos Tėvas nustatė savo galia.“ Apaštalų darbų 1:6-7

Todėl atgailaukite ir atsiverskite, kad jūsų nuodėmės būtų ištrintos, kai nuo Viešpaties veido ateis atgaivos laikai. Ir Jis atsiųs jums iš anksto paskelbtąjį Jėzų Kristų, kurį dangus turi priimti iki visų dalykų atnaujinimo meto, apie kurį Dievas kalbėjo nuo pasaulio pradžios per visų savo šventųjų pranašų lūpas. (Apd 3, 19–21)

Bet artėjant pažado metui, kurį Dievas buvo prisiekęs Abraomui, tauta augo ir gausėjo Egipte, Apaštalų darbų 7:17

Ir balsas antrą kartą jam prabilo: „Ką Dievas apvalė, to nevadink suteptu.“ Apaštalų darbų 10:15

Taigi jie ten pasiliko ilgą laiką, drąsiai kalbėdami Viešpatyje, kuris liudijo savo malonės žodį ir davė ženklų bei stebuklų per jų rankas. (Apd 14, 3)

Ir iš vieno kraujo Jis sutvėrė visas žmonių tautas, kad jos gyventų visoje žemės žemėje, ir nustatė iš anksto skirtus laikus bei jų gyvenamųjų vietų ribas. Tų nežinojimo laikų Dievas nepastebėjo, o dabar įsako visiems žmonėms visur atgailauti. Apd 17, 26–30

Pabuvęs ten kurį laiką, jis iškeliavo ir paeiliui keliavo po visą Galatijos kraštą ir Frygiją, stiprindamas visus mokinius. (Apd 18,23)

Jam kalbant apie teisumą, susilaikymą ir būsimą teismą, Feliksas drebėdamas tarė: „Šiuo metu eik, o kai turėsiu laiko, tave pasišauksiu.“ Apaštalų darbų 24:25

Laiškai

Kai dar buvome silpni, Kristus savo metu numirė už bedievius. Romiečiams 5:6

Nes manau, kad šio laiko kentėjimai negali lygintis su šlove, kuri mumyse bus apreikšta. Romiečiams 8:18

Taip ir šiuo metu yra likutis pagal malonės išrinkimą. Romiečiams 11:5

Ir žinodami laiką, kad jau pats laikas pabusti iš miego, nes dabar mūsų išgelbėjimas arčiau negu tada, kai įtikėjome. (Romiečiams 13:11)

Todėl neteiskite nieko prieš laiką, iki ateis Viešpats, kuris nušvies, kas tamsoje paslėpta, ir atskleis širdžių sumanymus. Ir tada kiekvienas girs Dievą. 1 Korintiečiams 4:5

(Nes jis sako: „Aš išgirdau tave priimtinu metu ir išgelbėjimo dieną aš tau padėjau. Štai dabar priimtinas laikas, štai dabar išgelbėjimo diena.“) 2 Korintiečiams 6:2

Bet lygybės dėka, kad dabar, šiuo metu, jūsų perteklius padengtų jų nepriteklių, kad ir jų perteklius padengtų jūsų nepriteklių, kad būtų lygybė. 2 Korintiečiams 8:14

Sakau, kad paveldėtojas, kol yra vaikas, niekuo nesiskiria nuo tarno, nors ir yra visko viešpats, bet yra pavaldus globėjams ir valdytojams iki tėvo nustatyto laiko.
Taip ir mes, kai buvome vaikai, vergavome pasaulio elementams. Bet, atėjus laiko pilnatvei, Dievas atsiuntė savo Sūnų, gimusį iš moters, sukurtą pagal įstatymą, kad atpirktų esančius įstatymo valdžioje ir mes gautume įsūnystę. Galatams 4:1-5

Kad, laikų pilnatvei atėjus, Jis suvienytų Kristuje visa, kas yra danguje ir žemėje, – jame. Efeziečiams 1:10

„Branginkite laiką, nes dienos yra piktos.“ Efeziečiams 5:16

Išmintingai elkitės su tais, kurie yra lauke, naudodami laiką (Kolosiečiams 4:5).

Dvasia aiškiai sako, kad paskutiniais laikais kai kurie žmonės atkris nuo tikėjimo, klausydamiesi apgaulingų dvasių ir demonų mokymų. 1 Timotiejui 4:1

Žinok ir tai, kad paskutinėmis dienomis užeis sunkūs laikai. (2 Timotiejui 3:1)

Todėl prašau tave Dievo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus, kuris teis gyvuosius ir mirusiuosius, akivaizdoje, kai pasirodys jam ir jo karalystei: skelbk žodį, būk pasiruošęs laiku ir ne laiku, bark, drausmink, ragink su visa kantrybe ir pamokymu. Nes ateis laikas, kai žmonės nebepakęs sveiko mokymo, bet, pasidavę savo geiduliams, susirinks sau mokytojus, kad niežėtų ausis, ir nukreips ausis nuo tiesos, o pasuks prie pasakų. 2 Timotiejui 4:1-4

Bet nustatytu laiku apreiškė savo žodį per skelbimą, kuris man buvo patikėtas pagal Dievo, mūsų Gelbėtojo, įsakymą; Titui 1:3

Dievas, kuris daugelį kartų ir įvairiais būdais praeityje kalbėjo tėvams per pranašus, Hebrajams 1:1

Todėl turime dar uoliau kreipti dėmesį į tai, ką girdėjome, kad kada nors jų neišeitų iš akių (Hbr 2, 1).

Vėlgi, Jis nustato tam tikrą dieną, sakydamas per Dovydą: „Šiandien“, po tiek daug laiko, kaip pasakyta: „Šiandien, jei išgirsite Jo balsą, neužkietinkite savo širdžių.“ Hebrajams 4:7

Tad drąsiai ženkime prie malonės sosto, kad patirtume gailestingumą ir rastume malonę pagalbai reikiamu metu (Hbr 4, 16).

Jūs nežinote, kas bus rytoj. Kas gi jūsų gyvenimas? Tai garas, kuris trumpam pasirodo ir paskui išnyksta. Jokūbo 4:14

Garbė Dievui, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvui, kuris iš savo didžio gailestingumo atgimdė mus gyvai vilčiai per Jėzaus Kristaus prikėlimą iš numirusių, negendančiam, nesuteptam ir nevystančiam palikimui, paruoštam danguje jums. Jūs esate saugomi Dievo jėga per tikėjimą išgelbėjimui, kuris yra paruoštas apreikšti paskutiniu laiku. 1 Petro 1:3-5

Žinodami, kad esate atpirkti ne nykstančiais turtais, sidabru ir auksu, nuo savo tuščios, iš protėvių paveldėtos elgsenos, bet brangiuoju krauju Kristaus, to avinėlio be kliaudos ir dėmės. Jis buvo iš anksto numatytas prieš pasaulio sukūrimą, bet apreikštas šiais paskutiniais laikais dėl jūsų, kurie per jį tikite Dievą, kuris jį prikėlė iš numirusių ir suteikė jam šlovę, kad jūsų tikėjimas ir viltis būtų Dieve. 1 Petro 1:18-21

Bet jūs esate išrinktoji giminė, karališkoji kunigystė, šventoji tauta, ypatinga liaudis, kad skelbtumėte didingus darbus to, kuris pašaukė jus iš tamsybių į savo nuostabią šviesą. Seniau ne tauta, o dabar esate Dievo tauta, neradote gailestingumo, o dabar esate jį radę. 1 Petro 2:9-10

Tegul jūsų puošmena būna ne išorinė plaukų pynimas, aukso nešiojimas ar drabužių vilkėjimas, bet paslėptas širdies žmogus – nesuyra, romios ir taikios dvasios papuošalas, kuris yra labai brangus Dievo akyse. Taip senais laikais ir šventos moterys, kurios pasitikėjo Dievu, puošėsi, būdamos klusnios savo vyrams. Kaip Sara klausė Abraomo, vadindama jį viešpačiu. Jūs esate jos dukterys, jei tik darote gera ir nedrebinate jokios baimės. 1 Petro 3:3-6

Kadangi Kristus kentėjo už mus kūne, tai ir jūs apsiginkluokite ta pačia mintimi, nes kas kentėjo kūne, tas liovėsi nuodėmės, kad likusį laiką kūne nebegyventų žmonių geiduliams, bet Dievo valiai. Juk užtenka, kad praėjusį savo gyvenimo laiką vykdėme pagonių valią, vaikščiodami geiduliais, geiduliais, vyno girtuokliavimu, apsirijimu, puotaujimais ir bjauriomis stabmeldystėmis. 1 Petro 4:1-3

Nes atėjo metas teismui prasidėti nuo Dievo namų. Jeigu jis pirmiausia prasideda nuo mūsų, tai koks galas laukia tų, kurie nepaklūsta Dievo Evangelijai? (1 Petro 4:17)

Tad nusižeminkite po galinga Dievo ranka, kad jis jus išaukštintų metui atėjus. Meskite ant jo visus savo rūpesčius, nes jis jumis rūpinasi. 1 Petro 5:6-7

Vaikeliai, atėjo paskutinis laikas. Kaip girdėjote, ateis antikristas, taip jau dabar yra daug antikristų. Iš čia žinome, kad atėjo paskutinis laikas. 1 Jono 2:18

Juk jums buvo pasakyta, kad paskutiniais laikais atsiras šaipūnų, kurie gyvens savo bedieviškais geismais. Judo 1:18

Apreiškimas

Palaimintas, kas skaito, ir tie, kurie klausosi šios pranašystės žodžių ir laikosi to, kas joje parašyta, nes laikas arti.“ Apreiškimo 1:3

ir prisiekė Gyvuoju per amžių amžius, kuris sutvėrė dangų ir visa, kas jame yra, žemę ir visa, kas joje yra, jūrą ir visa, kas joje yra, kad laiko daugiau nebebus. Apreiškimas 10:6

Todėl džiūgaukite, dangūs ir jų gyventojai! Vargas žemės ir jūros gyventojams! Nes pas jus nukrito velnias, kupinas didelio įniršio, žinodamas mažai beturįs laiko. Apreiškimo 12:12

Ir dar vienas angelas išėjo iš šventyklos, garsiu balsu šaukdamas sėdinčiajam ant debesies: „Paleisk savo pjautuvą ir pjauk! Atėjo pjovėjo metas, nes žemės pjūtis prinoko!“ Apreiškimo 14:15

Ir jis man sako: „Neužantspauduok šios knygos pranašystės žodžių, nes laikas arti.“ Apreiškimo 22:10

Apokrifas

Ir kad atrastų mums šviesą Viešpaties, mūsų Dievo, namuose ir duotų mums maisto mūsų vergijos metu.“ 1 Ezdro 8:79

Ir vėl laikui bėgant tu siuntei tvaną ant pasaulio gyventojų ir juos sunaikinai.“ 2 Ezdro 3:9

Ir negali suvokti to, kas pažadėta teisiesiems ateityje: nes šis pasaulis pilnas neteisybės ir silpnybių. Nes pikta sėkla buvo pasėta Adomo širdyje nuo pat pradžių, ir kiek bedievystės ji išaugino iki šiol? Ir kiek ji dar išaugins, kol ateis kūlimo metas? 2 Ezdro 4:27,30

Nes tau atvertas rojus, pasodintas gyvybės medis, paruoštas ateities metas, paruoštas gausumas, pastatytas miestas ir suteiktas poilsis – tobulas gerumas ir išmintis. 2 Ezdro 8:52

Jis man atsakė ir tarė: „Rūpestingai išmatuok laiką pačiame jame. Kai pamatysi dalį ženklų, apie kuriuos tau anksčiau pasakojau, tada suprasi, kad tai yra tas pats laikas, kai Aukščiausiasis pradės lankyti pasaulį, kurį jis sukūrė.“ 2 Ezdro 9:1-2

Ir jis man atsakė: „Koks laukas, tokia ir sėkla; kokie žiedai, tokios ir jų spalvos; koks darbininkas, toks ir darbas; ir koks pats žemdirbys, toks ir jo žemdirbystė. Nes tai buvo pasaulio laikas.“ 2 Ezdro 9:17

Aukščiausiasis pažvelgė į išdidžius laikus ir, štai, jie baigėsi, jo bjaurybės išsipildė. 2 Ezdro 11:44

Ir jis man tarė: „Kaip tu negali nei ištirti, nei suprasti to, kas yra jūros gelmėse, taip ir joks žmogus žemėje negali matyti mano Sūnaus ar tų, kurie yra su juo, kitaip nei dieną.“ 2 Ezdro 13:52

Ir kadangi jis yra teisingas teisėjas, jis laiku atėmė iš jūsų tai, ką buvo jums davęs. (2 Ezdro 14:32)

Eik į Mediją, mano sūnau, nes aš tikrai tikiu tuo, ką pranašas Jona kalbėjo apie Ninevę, kad ji bus sunaikinta ir kad Medijoje kurį laiką bus taika, ir kad mūsų broliai gulės išsklaidyti žemėje iš tos gerosios žemės. Jeruzalė bus apleista, o Dievo namai joje bus sudeginti ir kurį laiką bus apleisti. Ir kad Dievas vėl pasigailės jų ir sugrąžins juos į tą žemę, kur jie pastatys šventyklą, bet ne tokią, kaip pirmoje vietoje, kol nepasibaigs to amžiaus laikai. Ir po to jie sugrįš iš visų savo nelaisvės vietų ir šlovingai atstatys Jeruzalę, ir Dievo namai bus joje atstatyti amžinai su šlovingu pastatu, kaip pranašai kalbėjo. (Tobito 14:4-5)

Nes dabar pats laikas padėti savo paveldui ir įvykdyti savo užmojus, kad sunaikintumėte priešus, kurie pakilo prieš mus. Po to kiekvienas grįžo į savo paveldą, o Judita išvyko į Betuliją ir pasiliko savo nuosavybėje. Savo laikais buvo gerbiama visoje šalyje. Ir nebuvo nė vieno, kuris labiau gąsdintų izraelitus Juditos dienomis ir ilgai po jos mirties. Judito 13:5, 21, 25

„Juk visos aukos per mažos tau, kad būtum malonus kvapas, ir visų taukų neužtenka deginamajai aukai. Bet kas bijo Viešpaties, tas didis visada.“ Jud 16,16

„Atsimink, Viešpatie, apsireikšk mūsų sielvarto metu ir suteik man drąsos, tautų Karaliau ir visų galybių Viešpatie.“ Papildymai prie Esteros 14:12

Ir mano motinos įsčiose per dešimt mėnesių buvo sukurtas kūnas, suspaustas kraujyje, žmogaus sėklos ir miego malonumo. (Saliamono Išminties 7:2)

Jei vyras trokšta daug patirties, ji žino senus dalykus ir teisingai nuspėja, kas ateis. Ji žino kalbų subtilybes ir gali paaiškinti neaiškius sakinius. Ji numato ženklus ir stebuklus, laikotarpių ir laikų įvykius. (Saliamono Išminties 8:8)

Suteik man išminties, sėdinčiam tavo soste, ir neatmesk manęs iš savo vaikų! Nes aš, tavo tarnas ir tavo tarnaitės sūnus, esu silpnas, jaunas ir per jaunas suprasti teisingumą ir įstatymus. Nors žmogus niekada nebūtų toks tobulas tarp žmonių vaikų, bet jei tavo išminties nėra su juo, jis nebus niekam dėtas. (Saliamono Išminties 9:4-6)

Tu gali parodyti savo didelę jėgą visada, kada tik panorėsi; ir kas gali atsilaikyti prieš tavo rankos galią? (Saliamono Išminties 11:21)

Juk ir senais laikais, kai žuvo išdidūs milžinai, tavo rankos valdomo pasaulio viltis ištrūko silpname inde ir paliko visoms amžiams kartos sėklą. (Saliamono Išminties 14:6)

„Visuose dalykuose, Viešpatie, Tu išaukštinai ir pašlovinai savo tautą, neniekinai jos, bet visada ir visur jai padėjai.“ (Saliamono Išminties 19:22)

Jis kurį laiką paslėps savo žodžius, ir daugelio lūpos skelbs jo išmintį. (Koh 1, 24)

Nustatyk savo širdį, būk nuolat ištvermingas ir neskubėk nelaimės metu. (Koh 2, 2)

Nes Viešpats yra kupinas užuojautos ir gailestingumo, kantrus ir labai gailestingas. Jis atleidžia nuodėmes ir gelbsti sielvarto metu. (Koh 2, 11)

Nesistenk teisti, nes negali panaikinti nedorybės, kad nereikėtų bijoti galiūno veido, kuris sukluptų tavo teisumo kelyje. (Koh 7, 6)

Žemės valdžia yra Viešpaties rankoje, ir tinkamu laiku jis paskirs jai valdovą, kuris bus naudingas. (Koh 10, 4)

Nebūk pernelyg išmintingas atlikdamas savo reikalus ir nesigirk savo nelaimės metu. (Koh 10, 26)

Viešpaties darbai nuo pat pradžių atliekami teisingume, ir nuo tada, kai juos padarė, Jis sutvarkė jų dalis. (Koh 16, 26)

Viešpats sukūrė žmogų iš žemės ir vėl jį į ją pavertė. Jis davė jam trumpą laiką, trumpą laiką ir valdžią tam, kas joje. (Koh 17, 1-2)

Nusižemink prieš sirgdamas, o nuodėmių metu parodyk atgailą. Tegul niekas netrukdo tau laiku įvykdyti savo įžadą ir neatidėliok išteisinimo iki mirties. Prieš melsdamasis pasiruošk ir nebūk kaip tas, kuris gundo Viešpatį. Pagalvok apie rūstybę, kuri bus pabaigoje, ir keršto metą, kai Jis nusisuks. Kai turėsi pakankamai, prisimink alkio metą; o kai būsi turtingas, pagalvok apie skurdą ir nepriteklių.

Nuo ryto iki vakaro laikas keičiasi, ir viskas greitai įvyksta Viešpaties akivaizdoje. Išmintingas žmogus bijos visko, o nuodėmės dieną saugosis įžeidimo, o kvailys nepaisys laiko. Mokytojo 18:21-27

Nepasakok niekam to, kas tau pasakojama, ir tau niekada nenutiks blogiau. Ar tai būtų draugui, ar priešui, nekalbėk apie kitų žmonių gyvenimus; ir jei gali tai padaryti be įžeidimo, neatskleisk jų. Nes jis girdėjo ir stebėjo tave, ir kai ateis laikas, jis tavęs nekęs. (Koh 19, 7-9)

Nedorybės pažinimas nėra išmintis ir niekada nėra nusidėjėlio patarimas, išmintis (Koh 19, 22).

Vieni tyli, nes neturi ko atsakyti. Kiti tyli, žinodami savo laiką. Išmintingas žmogus tyli, kol pasitaikys proga, o plepys ir kvailys laiko nepaisys. (Koh 20, 6–7)

Pasaka ne laiku – kaip gedulo muzika, o smūgiai ir išminties pamokymai niekada nepavėluoja. (Koh 22, 6)

Kaip sutvirtinta ir sujungta pastato mediena negali būti atrišta pajudinus, taip ir širdis, sustiprinta patarimo, niekada nebijos. (Koh 22, 16)

Būk ištikimas savo artimui jo varge, kad galėtum džiaugtis jo gerove; būk jam ištikimas jo nelaimės metu, kad galėtum kartu su juo paveldėti jo palikimą. Juk menkas turtas ne visada niekinamas, o kvailas turtuolis – žavėtis. (Koh 22, 23)

Jis pripildo visa savo išmintimi, kaip Fizonas ir Tigras naujų vaisių metu. Jis padaro protą gausų kaip Eufratą ir kaip Jordaną pjūties metu. Jis padaro pažinimo mokymą matomą kaip šviesą ir kaip Geoną derliaus nuėmimo metu. (Koh 24, 25–27)

Ar žmogus turtingas, ar vargšas, jei jo širdis gera Viešpaties akivaizdoje, jis visada džiaugsis linksmu veidu. (Koh 26, 4)

Jei esi tarp neapdairaus žmogaus, laikykis laiko, bet visada būk tarp protingų žmonių. (Koh 27, 12)

Paskolink savo artimui, kai jam reikia, ir grąžink jam laiku. Laikykis savo žodžio ir elkis su juo ištikimai, ir visada rasi tai, ko tau reikia. Daugelis, kai jiems ką nors paskolindavo, manydavo, kad tai rasta, ir vargindavo tuos, kurie jiems padėjo. Kol atgauna, jis bučiuoja žmogui ranką; ir už savo artimo pinigus kalba nuolankiai; bet kai reikia grąžinti, jis vilkina laiką, atsako apmaudo žodžiais ir skųsis dėl laiko. (Koh 29, 2-5)

Pavydas ir rūstybė trumpina gyvenimą, o rūpestingumas pasendina dar anksčiau laiko. (Koh 30, 24)

Neliekite žodžių ten, kur yra muzikantas, ir neskelbkite išminties ne laikui bėgant. (Koh 32, 4)

Kai baigsi savo dienas ir užbaigsi savo gyvenimą, paskirstyk savo palikimą.“ Mokytojo 33:23

Gailestingumas tinkamas nelaimės metu, kaip smarkus lietus sausros metu. (Koh 35, 20)

„Trumpai gelbėk laiką, atsimink sandorą, ir jie tegul skelbia tavo nuostabius darbus!“ (Koh 36, 8)

Yra draugas, kuris džiaugiasi draugo gerove, bet nelaimės metu jis bus prieš jį patį. (Koh 37, 4)

Tad užleisk vietą gydytojui, nes Viešpats jį sukūrė; neleisk jam išeiti iš tavęs, nes tau jo reikia. Yra laikas, kai jų rankose bus sėkmė. Nes jie taip pat melsis Viešpačiui, kad Jis padėtų tai, ką jie duoda palengvinimui ir vaistui, prailginančiam gyvenimą. (Koh 38, 12–14)

Ir niekas neklaus: „Kas tai? Kodėl tai?“ Nes tinkamu laiku visa tai bus surasta. Jo įsakymu vandenys sustojo kaip krūva, o jo burnos žodžiais – vandens indai. Mokytojo 39:17

Yra dvasių, sukurtų kerštui, kurios įniršusios smogia skaudžiais smūgiais; sunaikinimo metu jos išlieja savo jėgą ir nuramina to, kuris jas sukūrė, rūstybę. (Koh 39, 28)

Jie džiaugsis jo įsakymu ir bus pasiruošę žemėje, kai reikės; ir kai ateis jų laikas, jie nepažeis jo žodžio. Todėl niekas negali sakyti: „Tai blogiau nei anas“, nes laikui bėgant jie visi bus gerai išbandyti. (Koh 39, 31–34)

Broliai ir pagalba – nuo nelaimės, bet išmalda išgelbės daugiau nei abu. (Koh 40, 24)

Jis sukūrė ir mėnulį, kad nustatytu laikus ir būtų pasaulio ženklas. (Koh 43, 6)

Nojus buvo pripažintas tobulu ir teisu; rūstybės metu jis buvo paimtas už pasaulį; todėl jis buvo paliktas kaip likutis žemėje, kai atėjo tvanas. (Koh 44, 17)

Mozės laikais jis ir Jefunės sūnus Kalebas parodė gailestingumą, priešindamiesi bendruomenei, sulaikydami žmones nuo nuodėmės ir nuraminę murmėjusius nedorėlius. (Koh 46, 7)

Saliamonas karaliavo taikiu metu ir buvo gerbiamas, nes Dievas aplink jį padarė ramybę, kad jis pastatytų namus savo vardui ir paruoštų savo šventyklą amžiams. (Koh 47, 13)

Jozijo atminimas – lyg vaistininko meno gaminamų kvepalų mišinys: saldus kaip medus kiekvienoje burnoje, kaip muzika vyno puotoje. Jis elgėsi dorai, atversdamas žmones, ir pašalino nedorybės bjaurystes. Jis nukreipė savo širdį į Viešpatį ir bedievių metu įtvirtino Dievo garbinimą. (Koh 49, 1–3)

Kaipgi galėtume šlovinti Zorobabelą? Jis buvo kaip antspaudo žiedas dešinėje. Taip pat ir Jėzus, Jozadeko sūnus, kuris savo laikais pastatė namus ir pastatė šventą šventyklą Viešpačiui, paruoštą amžinai šlovei. (Koh 49, 11–12)

Tad dabar šlovinkite visų Dievą, kuris vienintelis visur daro stebuklus, kuris išaukština mūsų dienas nuo pat įsčių ir elgiasi su mumis pagal savo gailestingumą. Tegul Jis suteikia mums širdies džiaugsmą ir amžiną ramybę mūsų dienomis Izraelyje. Tegul Jis patvirtina savo gailestingumą su mumis ir išgelbėja mus savo metu! (Koh 50, 22–24)

Aš šaukiausi Viešpaties, savo Viešpaties Tėvo, kad nepaliktų manęs mano vargo dienomis ir išdidžiųjų metu, kai niekas nepadės. Aš nuolat šlovinsiu Tavo vardą, giedosiu šlovės giesmes su padėka, ir mano malda buvo išklausyta. Tu išgelbėjai mane nuo pražūties ir išlaisvinai mane iš pikto meto. Todėl aš dėkosiu, šlovinsiu Tavo vardą ir šlovinsiu jų vardą, Viešpatie. (Koh 51, 10–12)

Dirbk savo darbą laiku, ir savo metu jis tau duos užmokestį. (Koh 51, 30)

Neatmink mūsų protėvių kaltės, bet dabar, šiuo metu, pagalvok apie savo galią ir savo vardą. Barucho 3:5

Artėjant Matatijo mirties laikui, jis tarė savo sūnums: „Dabar puikybė ir panieka įgavo galią, atėjo pražūties metas ir pasipiktinimo pyktis. Taigi, mano sūnūs, būkite uolūs dėl įstatymo ir paaukokite savo gyvybes už savo tėvų sandorą. Prisiminkite, ką mūsų tėvai darė savo laikais, ir jūs gausite didelę garbę bei amžiną vardą. Argi Abraomas nebuvo ištikimas gundymo metu ir argi tai nebuvo jam įskaityta teisumu? Juozapas savo nelaimės metu laikėsi įsakymo ir buvo paskirtas Egipto valdovu.“ 1 Makabiejų 2:49-53

Tad tebūnie man nepalanku, kad gailėčiau savo gyvybės nelaimės metu, nes aš nesu geresnis už savo brolius.“ 1 Makabiejų 13:5

Tuo metu Simonas pakilo ir kovojo už savo tautą, išleisdamas daug savo turto, apginkluodamas drąsius savo tautos vyrus ir mokėdamas jiems atlyginimus. Jo laikais reikalai klestėjo, todėl pagonys buvo išvaryti iš savo šalies, taip pat ir tie, kurie gyveno Dovydo mieste Jeruzalėje. Jie buvo pasistatę bokštą, iš kurio išėjo ir suteršė visą šventovę bei padarė daug žalos šventoje vietoje. 1 Makabiejų 14:32,36

Broliai, žydai, esantys Jeruzalėje ir Judėjos žemėje, linki broliams, žydams, gyvenantiems visame Egipte, sveikatos ir ramybės: „Dievas tebūna jums maloningas ir atsimink savo sandorą, kurią sudarė su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu, savo ištikimais tarnais.“ Ir tesuteikia jums visiems širdį Jam tarnauti ir vykdyti Jo valią drąsiai ir noriai. Ir atverk savo širdis Jo įstatymui ir įsakymams, ir siųsk jums ramybę. Ir išklausyk jūsų maldas, ir būk su jumis vienybėje ir niekada neapleisk jūsų nelaimės metu.“ 2 Makabiejų 1:1-5